

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل

۲۶ جون ۲۰۲۱

یونس نگاه

برای پیروزی بر طالبان غیر طالبانی عمل کنیم!

در جنگ واقعاً حلوا تقسیم نمی‌شود ولی پیروزی و شکست تقسیم می‌شود. میدان جنگ محک بسیار عریان و مؤثر برای سنجش حقانیت طرف‌های جنگی، پختگی و دوراندیشی آن‌هاست.

در جنگ، به خصوص زمانی که گروه بزرگی از مردم کنار شما ایستاده‌اند و امکانات اعمال خشونت را به شکل گسترده در اختیار دارید، توانائی شما در رهبری بیش از هر زمان دیگر در معرض قضاوت قرار می‌گیرد.

اگر کوته‌بین، باندباز، سودجو و متعصب باشید دستور می‌دهید که سرشان از من، مال‌شان از شما و جنگ را فرصت عقده‌گشائی و وحشی‌گری می‌کنید؛ ولی اگر خود را صاحب وطن و حامی تمام سرزمین و مردم (اعم از دیوانه و هوشیارش) بدانید، جنگ را به فرصت تغییر میدان، آگاهی‌دهی و ریشه‌کن کردن عوامل داخلی منازعات تبدیل می‌کنید و می‌کوشید ارزش‌هایی را که مدافعش هستید در عمل به مردم (دوستان و دشمنان‌تان) به اثبات برسانید و نشان‌دهید که چرا شیوه حکومت‌داری و روش زندگی که شما تبلیغ می‌کنید، به‌سود همه است.

عکس سربازی که به طالب آب می‌دهد، برتری اخلاقی و فکری او را نشان می‌دهد. او جنگ با طالب را با دستگیری‌اش تمام نمی‌شمارد بلکه می‌داند مبارزه‌اش بعد از دستگیری او ادامه می‌یابد. سرباز خوب می‌فهمد که دشمن دستگیر شده باید به دوست و مدافع نظام تبدیل شود. باید مدت زندانی شدن او برایش مکتب باشد و راه برگشتش را به سنگر طالب ببیند.

اما جنرالی که دستور می‌دهد طالب خوب، طالب مرده است، آدم کوته‌بین و همکار طالب است. هرکسی که پشت طالب خوب، حتی در قبرستان بگردد، اشتباه می‌کند. طالب به معنای جنگجوی نادان، بنیادگرا، ضد پیشرفت، متعصب و آدمکش در هیچ‌جا خوب نیست، حتی در تابوت و گورستان. یک انسان طالب تنها زمانی خوب می‌شود که تغییر کند.

اردو، حکومت و گروهی که تصور کند با کشتن طالب می‌توان مشکل جنگ را حل کرد خودش نوع دیگر طالب است، چون خاستگاه طالبان و مجاهدان همین فکر حذف دیگران و تحمیل دیدگاه و حاکمیت خود با زور تفنگ و حذف فیزیکی است. با این روش فرزندان خود آن جنرال، فردا ورژن تازه طالب می‌شوند.

در جنگ رویاروی، زمانی که طالبان مثل گرگ‌های درنده به کشتن سربازان و مردم ملکی هجوم می‌آورند، سرکوب خشونت‌بار آنان حق است. اما، تبلیغ کشتن اسیران طالب و تکرار حوادث دشت لیلی و قندز جنایت است. یکی از زشتی‌های آشکار طالب همین روش کشتار افراد غیرمسلح، قتل‌های جمعی و پاک‌سازی قومی در مزار، برچی، یکاولنگ، شمالی و جاهای دیگر است. اگر سربازان و مخالفان طالبان نیز اسیران طالب را تیرباران کنند، حامیان غیر مسلح طالبان را اعدام نمایند، خود طالب می‌شوند با این تفاوت که شاید ریش ناشسته و موی چرکین نداشته باشند.

در مبارزه با طالبان زمانی پیروز می‌شویم که خود ما غیرطالبانی بیندیشیم و غیرطالبانی عمل کنیم.